



Прогноз щодо обсягів пшениці...

Аналітики USDA у своєму липневому звіті дещо знизили прогноз світового виробництва пшениці в 2021/22 МР – до 792,4 млн тонн порівняно з 794,4 млн тонн за червневим прогнозом, що, тим не менш, перевищує показник у сезоні-2020/21 (775,8 млн тонн). Як уточнюється, експерти провели знижувальне коригування виробництва зернової для США – до 47,5

млн тонн проти 51,6 млн тонн за попереднім прогнозом, що також поступається показнику в 2020/21 МР (49,7 млн тонн), а також для Росії – до 85 (86; 85,3) млн тонн і Канади – до 31,5 (32; 35,2) млн тонн. У той же час, прогноз був підвищений для Австралії – до 28,5 (27; 33) млн тонн, Пакистану – до 27 (26; 24,9) млн тонн, ЄС – до 138,2 (137,5; 125,9) млн тонн і України – до 30 (29,5; 25,4) млн тонн.

Ще 6 шлагбаум поставили?..

У Дніпропетровській області поліція зупиняє зерновози, які возять зерно від комбайна, за порушення теплового режиму, Фермери звертаються до влади: ви що, спеціально перешкоджаєте збору врожаю? Комбайни ночами не косять! По всьому світу влада надає всі умови, щоб фермери збрали врожай, який вони виростили. Тільки не в Україні. Спочатку ліцензування пального, потім блокування податкових накладних, переїзд по селі з сівалкою як негабарит. А зараз?! Якщо взяли курс на Європу то чому не поцікавитися, як там? Не випробуйте наше терпіння!! - обурюється голова Асоціації фермерів та приватних землевласників області Анатолій Гайворонський.



У розпалі ЖНИВА-2021

Аграрії всіх областей України розпочали збирання ранніх зернових та зернобобових культур. Збір проведено на площі 1,3 млн га (9% до прогнозу) при врожайності 41,6 ц/га, намолочено більше 5,5 млн тонн (+ 4,1 млн тонн за минулий тиждень) зерна нового врожаю в т.ч.: озимого ячменю обмолочено 685 тис. га (28% до прогнозу) при врожайності 42,9 ц/га, намолочено 2,9 млн тонн; озимої пшениці обмолочено 611 тис. га (9% до прогнозу) при врожайності 41,1 ц/га, намолочено 2,5 млн тонн; гороху обмолочено 32,4 тис. га (14% до прогнозу) при врожайності 22,8 ц/га, намолочено 73,8 тис. тонн.

Загалом лідерами по обмолоту та за результатами минулого тижня є сільгосптоваровиробники Херсонщини, які збрали 53% площі зернових та зернобобових культур при врожайності 41,4 ц/га, та намолотили 1,7 млн тонн зерна. Близькими до намолоту свого першого мільйону є аграрії Миколаївщини (883 тис. тонн).

За першу половину липня Україна експортувала майже 1 млн тонн зерна

Згідно з оперативними даними Державної митної служби, станом на 16 липня Україна з початку 2021/22 МР (1 липня) експортувала 926 тис. тонн зернових і зернобобових культур, що на 206 тис. тонн вище за показник на аналогічну дату роком раніше. Про це повідомила прес-служба Мінагрополітики України.

У розрізі культур із початку сезону було експортовано 248 тис. тонн пшениці (+89 тис. тонн до торішнього показника), 180 тис. тонн ячменю (-6 тис. тонн), 3,5 тис. тонн жита (+3,3 тис. тонн) і 488 тис. тонн кукурудзи (+118 тис. тонн).

В Україні вже збрали понад 5,5 млн тонн зерна

Станом на 15 липня українські сільгоспвиробники збрали 5,529 млн тонн зернових і зернобобових культур із 8,6% площі.

Про це свідчать оперативні дані Міністерства аграрної політики та продовольства України.

Середня урожайність культур нині становить 41,6 ц/га.

СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННАЯ И СПЕЦТЕХНИКА ИЗ США И ЕВРОПЫ



- ✓ экономия до 30% от стоимости в Украине
- ✓ прямые контракты с американской компанией

- ✓ доставка
- ✓ лизинг
- ✓ растаможка
- ✓ кредит



г. Днепр,
ул. Кильченская, 1.
✉ avtotrans729@ukr.net



096 281 16 96
097 216 47 83



Запитання, які у Дніпрі 6 липня залишилися без відповідей



Григорій ДАВИДЕНКО

На освітньому заході з приводу ринку землі не всі присутні встигли звернутися до лекторів зі своїми запитаннями. А на них і фермерська спільнота, і всі громадяни України прагнуть почути зрозумілі відповіді. Частина запитів була проаналізована лише побіжно, а щодо земель постійного користування – значною мірою тенденційно, до того ж без врахування судової практики. За висновком адвоката АФПЗ Дніпропетровської області Євгенія Падашулі, такі землі надавалися засновникам для створення фермерського господарства, і з моменту реєстрації ФГ перебувають у його постійному користуванні. Таку позицію 23 червня 2021 р. підтримала і Велика Палата Верховного Суду. З цього питання є й інші відомі судові рішення, які лектори чомусь не удостоїли увагою.

Далі наводимо підбірку неозвучених фермерських запитів у Дніпрі. Перші два із них були задані, але зрозумілих відповідей на них не прозвучало.

Іван Маркевич, фермер, голова громадянського штабу супротиву добування урану в Дніпровському та Криничанському районах, с. Миколаївка Дніпровського району: у 50-х та 60-х роках минулого століття у Дніпровському районі були розвідані Сурські уранові поклади, а в Криничанському – Новобурівські, є й запаси урану в Солонянському тощо. Але і вітчизняні науковці, і вчені відразу кількох країн Європи рішуче попередили: розробка цих родовищ за кілька років призведе до небезпечного радіаційно-

го забруднення, підземних вод, Дніпра і далі всього Чорноморського регіону! Так і вийшло – у 1984-му в Девладовому почалося промислове розроблення уранової руди, у підземні горизонти закачували сірчану і азотну кислоти тощо. Наслідки засекречених тоді робіт виявилися катастрофічними: радіаційний фон місцевого довкілля перевищує фон у Чорнобилі! Ще маємо підземне радіаційне озеро 6 – 7 мільйонів тонн, яке йде в сторону Кривого Рогу, П'ятихаток і Божедарівки! Тож радянська влада змушена була припинити добувати місцевий уран.

Та в 2016-му співвласник мережі АТБ Геннадій Буткевич вирішив зробити на ньому бізнес. І Держслужба геології та надр видала новоствореній приватній компанії «Атомні енергетичні системи України» ліцензію на «геологічне вивчення з дослідно-промисловою розробкою чотирьох родовищ уранових руд в Україні». Видала за рішенням суду, без громадських слухань, що мають бути за законом «Про оцінку впливу на довкілля», згоди сільської ради і т. п.! Наші жителі провели масу протестів проти знищення свого краю радіацією. Ми звернулися до прокуратури, порушене кримінальне провадження. Але торік Миколаївку і Новотаромське обклеїли оголошеннями – хочуть провести експериментальне добування урану! І за ухваленими законами той, хто отримав дозвіл добувати надра, має з 1 липня першочергове право на придбання земельної ділянки! За вашими недолугими законами наш край можуть сплюндрувати абсолютно «законно». Поясніть, як з цим боротися?

Павло Доценко, фермер, с. Миколаївка Новомосковського району: в Україні восьмий рік іде війна, частина території окупована Московією. За Конституцією, всі громадяни рівні в правах, проте на окупованих територіях ринок землі не діє. І громадяни України на своїй, але не підконтрольній нашому уряду території, не можуть ні купити якусь ділянку, ні продати. Тобто закон про ринок земель ставить у нерівні умови громадян однієї країни! Він порушує Конституцію, тому мусить бути негайно скасований. В цих умовах військової агресії землю може купувати лише держава. Ще можна дозволити продаж права оренди земельних ділянок. Все, крапка аж до перемоги над ворогом.

Віталій Васильківський, экс-голова АФПЗ Царичанського району: на будь-якому освітньому заході можна

почути щось нове і цікаве, добре, що він проведений. Але щодо його суті настрої і у мене, і в тих, з ким спілкуюся в селі і місті, песимістичний. Бо Україну з 1 липня почали продавати разом із нутрощами! Ота гігантська норма в 10 тисяч гектарів у одні руки, через 3 роки, відомо на кого розрахована. Нам кажуть: фермери, беріть кредити і беріть участь в торгах із купівлі землі. Та це обман і ошуканство довірливих! Фермери і так постійно беруть кредити, бо не вистачає обігових коштів. А коли додатково узяти ще й на землю, тоді можна й не вкрутитися... На жаль, більшість людей не розуміють загрози відкритого ринку землі, а він може добити Україну.

Петро Лісний, фермер, смт. Петрівка: сто років тому, у 1917-му, мій дід повернувся із Першої світової війни Георгіївським кавалером. Докупив собі землі і продовжив на ній родинне господарювання. Та вже за два роки мусив віддати ті 300 десятин, щоб не розкуркулила окупаційна червона влада. Я, онук свого діда, теж обрав військову стежу. Після тривалої служби в авіації вийшов у запас підполковником. І також вирішив продовжити вдома родинну працю на землі. Із колишніх дідових земель мені виділили найгірші 30 гектарів. Тепер кажуть: «Викупи!» Стривайте, а хто поверне спадкоємцям усю дідову землю, за яку він заплатив?

Та фермерам оці наділи по 10 – 20 гектарів, що ми на них починали роботу, мають передати безоплатно! А якщо я вдруге заплачу за колишню дідову землю, то коли знову будуть одбирати?

Від автора: підбірку роздумів першопрохідців родинного господарювання на землі, яке стало можливим із часів відновлення Незалежності України, можна продовжувати і далі, з подібними негативними висновками про український земельний гендель. За свіжими даними Центру Разумкова, більше 70 відсотків громадян України проти ухвалених законів про відкритий ринок землі. Бо головними у них є не вміння працювати на землі чи бодай намір, а вміст гаманця претендента на власність. Вочевидь, усі ці закони ухвалені крізь призму виключно грошових знаків. Мовляв, ринок збільшить надходження до бюджету, а це буде загальне благо. Без аналізів – а чи допоможе це «благо» повернути молодих селян, котрі гнуть спину в Польщі та інших країнах, на рідну землю? І що воно дасть тим, хто працює

сьогодні у приватному чи фермерському господарстві України?

А ухвалені ці закони людьми, які ніколи не працювали в степу. Не плужили землю, тобто не ходили за плугом, і навряд чи знають, що таке чепіги і чересло. Та волею долі вони вирішили долю основного національного багатства України, орної землі. Вирішили за наміченим групою людей сценарієм, практично без врахування кількох тисяч поправок. Монопольна більшість у законодавчій владі виробила монопольний закон про обіг землі, фактично для агрохолдингової та олігархічної спільноти. А для селян він означатиме лише обезземелення. Чому? Бо зовсім небагато хто із фермерів, підприємців чи власників землі зможе поборотися за перемогу у відкритих торгах. А відкритий ринок землі, без обмежень його учасників, приведе лише до аргентинського сценарію. Там орні землі скупили іноземні корпорації і здали їх в оренду місцевим фермерам. І тепер земельну ренту отримують чужоземці, кошти рікою пливають із держави...

Чи такий варіант ринку землі нам потрібен? Вочевидь – ні. Колись Жан Жак Руссо сказав: «Якщо ви хочете бути насправді незалежними, то маєте розвивати сільське господарство. Бо навіть, якщо ви маєте всі гроші світу, але не маєте що їсти, ви будете залежні. Торгівля дає гроші, а сільське господарство незалежність». До такої роботи нинішні слуги народу, разом із обслуговуючими їх, на позір патріотичними партіями, що «підтанцювали» в парламенті закони про обіг землі, абсолютно не готові. Вони лише гарантують передома обраним десять тисяч гектарів землі в одні руки. Так це 10 тисяч, запитують Іван Маркевич, в одні конкретні руки з ріднею? Чи сватам, братам тощо – теж по 10 тисяч?

Тому й існує в суспільстві неабиякий запит на нові політичні сили, нових лідерів. Тому й постала потужна «Сила єдності» фермерів, підприємців, бджолярів, інтелігенції і всіх людей праці у придніпровських краях. Люди вже мають розуміння, що надіятися на чужого недосвідченого «месію», з сонмом весільних фотографів та шанувальників тещ за державний коштом, справа марна. Надія лише на самих себе та людей, які зможуть гідно представити трудовий український люд у всіх гілках влади. Тоді й буде гарантована можливість докорінно змінити антиукраїнський за своєю суттю пакет законів про обіг основного національного багатства України.

Що робити коли вкрали велосипед?

За таємне викрадення велосипеда відповідає стаття 185 КК. І ключове в цьому питанні слово «таємне». Адже якщо відкрито і не соромлячись відбирають велосипед, припустимо на вулиці, це грабіж, і відповідає за такий злочин стаття 186 КК. Якщо ж велосипед забрали, застосовуючи насильство або погрожуючи його застосувати, це розбій і в свою чергу стаття 187 КК.

Крадіжка велосипеда - покарання Мінімальне покарання за грабіж (186 КК) - штраф від двох тисяч до чотирьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Серед можливих видів покарання в санкції статті ще зазначаються: громадські роботи (120-240 годин), виправні роботи (до 2 років), арешт (до 6 місяців), позбавлення волі, термін варіюється в залежності від частини статті 186 КК, але максимально можливе - 13 років з конфіскацією майна.

Детально зупинимось на таємному викраденні (185 КК), адже найчастіше велосипеди крадуть таємно.

За частиною першою статті 185 КК, передбачено покарання у вигляді штрафу (1000 до 3000 неоподаткованого мінімуму доходів громадян (далі - НМДГ)), громадських робіт (80-200 годин), виправних робіт (до 2 років), арешту (до 6 місяців), обмеження свободи (до 5 років).

Якщо крадіжка, вчинена повторно або за попередньою змовою групою осіб, штрафом вже не «обмежитись». Мінімальне покарання передбачено у вигляді арешту, а максимальне - у вигляді позбавлення волі (до 5 років). До речі, повторним правопорушення визнається, якщо злочинець вже скоював злочини, передбачені статтями 185, 186, 187 і 262 КК.

Якщо ж велосипед вкрали з проникненням в житло (приміщення, сховище) або якщо крадіжкою заподіяли значної шкоди потерпілому, злочин підпадає під частину третьою статті 185 КК.

Покарання за цією частиною передбачено тільки у вигляді позбавлення волі (від 3-6 років). Що стосується шкоди і визначення її розміру, зазначимо, що враховується не тільки вартість велосипеда, а й матеріальне становище потерпілого. Четверта і п'ята частини зазначеної статті стосуються крадіжок у великих і особливо великих розмірах або скоєних організованою групою, відповідно. Тому детально на цьому зупинятися не будемо.

Найсерйозніше покарання, в рамках представлених злочинів проти власності, передбачено за розбій, а й злочин, погодьтеся, досить цинічне. Так, за розбій (187 КК) передбачено мінімальне покарання у вигляді позбавлення волі на строк від трьох років, а максимальне - п'ятнадцять років з конфіскацією майна

Розібравши деталі «злочин і

покарання», відзначимо, що крадіжка велосипеда, може підпадати не під дію КК, а під дію Кодексу України про адміністративні порушення (далі - КУпАП).

Якщо у вас залишилися документи (чеки, квитанції) про покупку велосипеда поспішіть їх знайти, адже вартість велосипеда істотно впливає на майбутню кваліфікацію скоєного злочину, а саме чи буде вважатися викрадення кримінальним злочином чи адміністративним порушенням. Таким чином, якщо вкрали велосипед вартістю більше 227 гривень, це буде вважатися кримінальним злочином. Що стосується «адміністративного порушення і покарання», відповідальність за вчинення дрібного викрадення вже згаданою статтею 51 КУпАП, передбачена у вигляді штрафу або виправних робіт.

За «гарячими слідами», що робити, якщо вкрали велосипед?

Що стосується юридичних порад, то звичайно перше, що потрібно зробити, це викликати поліцію. Факт викрадення повинен бути зафіксований.

Поки поліція поспішає на допомогу, а як відомо, поспішати можна повільно (з лат. Festina lente - поспішай не поспішаючи), не втрачайте часу дарма, адже вам ваш велосипед дорожче. Огляньте територію, де було скоєно злочин на предмет наявності камер відеоспостереження. Зрозуміло, що це робота поліції, як і пошук можливих свідків, але як відомо, на поліцію сподіватися інколи не варто. Так що озирніться, раптом біля під'їзду, де стояв велосипед, сидять жінки поважного віку. Якщо вкрали велосипед в під'їзді, пройдіться по сусідах, раптом хтось щось бачив у вічко, але побоявся вийти, або у когось з сусідів встановлені камери спостереження на сходових майданчиках (всі-таки в світі сучасних технологій живемо).

Пам'ятайте, що можна викликати поліцію на місце злочину або піти у райвідділ самостійно. У будь-якому випадку, відмова в прийнятті та реєстрації заяви про кримінальне правопорушення не допускається (стаття 214 Кримінального процесуального кодексу України, далі КПК).

Після того, як поліція поїде, на забудьте поцікавитися, чи внесли відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань (далі - ЄРДР). Згідно КПК у прокурора або слідчого на те, щоб внести такі відомості є всього 24 години з моменту подачі заяви. Переконайтеся у цьому самостійно на сьогодні неможливо, тому що доступу у громадян до цього реєстру немає. Проте можливо вимагати з ЄРДР виписку. Н/в! Бездіяльність слідчого і прокурора, з приводу невнесення відомостей



про кримінальне правопорушення в ЄРДР може бути оскаржена слідчому судді протягом десяти днів.

Не варто залишати поліцію в спокої і під час досудового розслідування, тому що справ так багато, слідчих так мало. Будь-яка не скандальна справа, має ризик потрапити в довгий ящик. У вже згаданій виписці зокрема міститься номер, під яким повідомлення про злочин внесено в ЄРДР. Його корисно знати, щоб звернутися у правоохоронні органи із запитом або зі скаргами. Як знайти вкрадений велосипед?

Поки слід велосипеда не «прохолов» треба «дзвонити в усі дзвони». І як відомо дзвонами в 21 столітті виступають соціальні мережі.

Додайте відповідне оголошення у себе на сторінці, додайте фотографію «зниклого», вкажіть, де і як пропав, просіть зробити репост. Варто перевірити особисто силу соціальних мереж, адже вкрадену річ можуть продавати теж через них. Крім цього, варто залишити такі ж повідомлення на форумах і сайтах велюлюбителів, сила взаємодопомоги може спрацювати, не гірше сили соціальних мереж. Продовжуючи тему сучасних технологій, подивіться сайти оголошень, де продаються речі, що були у вжитку. Якщо там знайдеться фото велосипеда, до болю схожого на ваш, не поспішайте зв'язуватися з продавцем самостійно, викупувати ваш велосипед повторно, для початку зв'яжіться з поліцією. Повертати вкрадене, точно їхня робота. Пам'ятайте, що якщо ви «злякає злочинця», він не тільки не понесе заслуженого покарання, але і поспішить збути велосипед швидше.

Скористайтесь також архаїчними технологіями - розвісьте оголошення «по-старому» на дошках оголошень вашого під'їзду і в найближчих районах. Про зникнення велосипеда має знати якомога більше людей, так ви підвищуєте шанси, що хтось помітить / дізнається про викрадення, не купить крадене / повідомить вам.

У боротьбі з крадіжками, всі методи хороші - вирушайте в

«середовище, де вони можуть жити» і «сплавляти» крадене. Оскільки серед злодіїв, також є «старовіри», які не користуються інтернетом, можна відправитися шукати велосипед на ринок, стаціонарний або стихійний. Ринки, все ще існують в будь-якому місті України. Сповістіть місцеву поліцію (офіційно кураторством ринку зазвичай займається дільничний) про те, що такий велосипед вкрадений, наполегливо і ввічливо попросіть придивитися, раптом з'явиться. Адже злодій може зачати і не збувати крадене майно відразу. Якщо ж злодій поспішає «збути з рук» велосипед, то він може спробувати здати його в ломбард, або продати «по дорозі», особливо це стосується наркозалежних, які поспішають отримати «виторг» і витратити виручене на дозу. Тому, часто, такий контингент, продає вкрадене за безцінь.

Крадіжка велосипеда - профілактика

У Європі, як відомо, культура страхування широко розвинена, в тому ж числі «залізних коней». Адже велосипед є дуже привабливим об'єктом крадіжки, багато в чому завдяки легкості збуту вкраденого, адже навіть державний номер «відкривати» не треба.

Цікаво, що у Франції, з метою полегшення повернення та пошуку вкрадених велосипедів, а, отже, і запобігання крадіжок, з 1 січня 2021 року набула чинності постановою уряду про обов'язкове маркування всіх нових велосипедів.

І навіть у РФ з 1 вересня 2021 почнеться обов'язкове маркування велосипедів і рам для них, правда з метою захисту від підробок. В Україні, з профілактичних методів, варто виділити практичні, що запобігають або ускладнюють крадіжку велосипеда - різноманітні велосипедні замки (сегментний замок, ланцюг, трос, u-образна скоба), і юридичні, пом'якшувальні наслідки - страхування.

Портал «Протокол».

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

Підв'язка помідорів за методом китайських фермерів

Виявляється

Підв'язка томатів за методом китайських фермерів. Премудрості іноземців допоможуть домогтися відмінного врожаю. Українські господарі дуже люблять вирощувати на своїх городах соковиті апетитні томати. Навіть незважаючи на те, що для їх догляду потрібні певні навички, багато городників з радістю встановлюють теплиці і вирощують розсаду. Стиглі червоні помідори – відмінна нагорода за працю. До речі, деякі поради досвідчених дачників з усього світу можуть серйозно спростити процес турботи про томати. Так, якщо скористатися методом китайських фермерів, можна істотно скоротити час на підв'язку рослини. Відомо, що китайці намагаються оптимізувати всі види трудової діяльності. Тож підв'язування томатів в їх виконанні займає всього кілька хвилин. Як підв'язати помідори китайським способом На один ряд потрібно моток мотузки і дві довгі дерев'яні палиці. Основний секрет в тому, що

підв'язка буде здійснюватися не поперек, а уздовж гряди. По краях ряду потрібно встановити міцні кілочки. Забити глибоко в ґрунт. Мотузку до палиці слід прив'язати приблизно за 30 см від землі. Тепер цією мотузкою в шаховому порядку потрібно обігнути кожен кущик. Коли дійдете до другого кілочка, мотузку слід гарненько натягнути і зафіксувати на ньому. Тепер слід почати рух в зворотному напрямку. Кущі потрібно обігнути також в шаховому порядку, але вже з іншого боку. Таким чином, всі кущики виявляться підв'язаними. Наступну мотузку зав'яжемо за 20 см від першої. Таким же чином проходимо ряди. Залежно від висоти кущів може знадобитися три – чотири ряди. Помідори будуть стояти дуже надійно і точно не заваляться.



Як допомогти картоплі пережити спеку

Існують певні способи, які допоможуть картоплі пережити спеку.

Добре, якщо ви вирощуєте лише кілька грядок картоплі, щоб побавити родину молоденькою картоплею у розпал літа. А як вчинити, якщо ділянка пристойних розмірів, і ніяких вихідних не вистачить для поливу? Не можна сказати, що ця проблема вирішується за помахом руки, проте врятувати картоплю від перегріву все ж таки можна. Попрацювати потрібно дуже добре, зате урожаєм опиниться у безпеці і дотягне до найближчих дощів.

Підгортання картоплі

Захистити бульби, що утворюються, від палючого сонця, утримати воду і забезпечити гарний приплив повітря до коріння картоплі допоможе підгортання. Зазвичай, його проводять двічі протягом сезону, проте ніщо не заважає вам здійснити ще й третє, якщо є можливість.

Підгортати картоплю потрібно на глинистих ґрунтах і суглинках, на пісковицях ця процедура не має сенсу.

Перше підгортання картоплі здійснюють після того, як стебла піднімуться над землею на 5-8 см заввишки. Воно стимулює розвиток кореневої системи, захищає від поворотних заморозків.

Друге підгортання картоплі проводять через 2-3 тижні після першого, але до початку квітнення. При цьому стебла трохи розводять у різні боки, щоб повітря і світло вільно потрапляли до основи куща.

Після квітнення можна провести третє підгортання картоплі, яке швидше реалізує завдання прополки і розпушування.

Мульчування міжрядь

Мінімізувати випаровування, а це означає, що й зберегти вологу у ґрунті, допоможе й мульчування картоплі. Звичайно, її можна одразу вирощувати у соломі, але якщо навесні не було ані часу, ані бажання змінювати стиль посадки, ніколи не пізно усе виправити. Після підгортання або розпушування необхідно засипати міжряддя скошеною травою, сіном, торфом, соломкою, перепрілими тирсою або компостом шаром у 20 см завтовшки. Це дозволить вам вирішити одразу кілька проблем – знизити обсяг прополки, допомогти картоплі під час посухи і внести органічне добриво.

Відмова від прополки

Звичайно, у кожного городника, який поважає себе, бур'яни приборкані і прибираються на стадії прокльовування перших листочків. Але у цій ситуації поспішати на картопляник з сапкою і відром не варто. Річ у тім, що бур'яни хоч і вип'ють частину води на рядках, але водночас притінять картоплю і захистять її від палючого сонця. Під їх захистом волога буде триматися навіть у спеку, а це означає, що поливи будуть потрібні рідше. Але щойно довгоочікувані хмари прийдуть у ваш регіон, від бур'янів все ж таки доведеться позбутися.

Висівання сидератів у міжряддях

Ще один спосіб штучно притінити посадки картоплі – висівання сидератів у міжряддях. Як і бур'яни, вони збережуть вологість і затінок біля коріння картоплі, але при цьому будуть набагато кориснішими. Сидератам потрібно 5-7 тижнів для того щоб підросли, тому не варто затягувати з їх посі-



вом, якщо ви знаєте, що у вашій області спекотне літо.

Крім перерахованих властивостей, сидерати також здатні стати відмінним добривом, розпушити ґрунт і відлякати деяких шкідників.

Боротьба зі шкідниками

І нарешті, спека страшна для ваших посадок ще й тому, що у цей час особливо активно розмножуються і комфортно почуваються такі шкідники, як колорадські жуки, дротяники і нематоди. Вони можуть знищити потенційний урожай навіть швидше, ніж висока температура і відсутність вологи.

Щоб виключити втрати, намагайтеся регулярно (не рідше одного разу на тиждень) оглядати посадки і збирати жуків та їх личинок. А для боротьби з дротяниками прикопайте у міжряддях принади. Для цього поріжте картоплину на шматочки, трохи присипте їх землею і щодня замінійте, знищуючи шкідників, які «обідають» ними. І звичайно, за появи можливості намагайтеся поливати свої картопляні посадки. Навіть цій невибагливій культурі дуже потрібна вода.

Соки, що знижують артеріальний тиск

Здоровенькі були!

Лікарі назвали соки, які сприяють зниженню артеріального тиску. Зниженню артеріального тиску сприяє вживання капустяного і морквяного соків. За словами лікарів, «завдяки великій кількості калію у капусті сік з неї відмінно бореться з підвищеним артеріальним тиском».

Регулярне вживання такого соку корисне для зниження артеріального тиску, констатують фахівці. Посилаючись на дослідження швейцарських вчених, вони повідомили, що вживання калію у кількості, яка більша за 1,5 г (на добу) сприяє тому, що показники систолічного тиску можуть знизитися на 7 пунктів, діастолічного – на 2 пункти. За відсутності індивідуальних протипоказань фахівці радять

«щодня вживати трохи більше склянки соку червонокочанної капусти або дві склянки білокачанної».

Вони пояснили, що такий напій впливає на розширення судин і на зменшення набряклості у гіпертоніків. Також корисним для них може бути морквяний сік.

«Приблизно у двох склянках цього соку міститься понад 90 % добової норми калію», – уточнили лікарі. Вони зауважили, що гіпотензивний ефект напою підтвердився під час експерименту, учасники якого вживали морквяний сік щодня у кількості двох склянок, і робили це протягом трьох місяців.



Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, пр-кт Пушкіна 11-А
098-183-00-18, 050-968-64-84
e-mail: farmer.gazeta@gmail.com
https://gazeta-fp.com.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк - ТОВ «Типографія 24», м. Херсон,
вул. Мостова, 19А, тел. (0552) 46-90-85
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. №314 Тираж 10385.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
© Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
ЙОформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092



Григорій Коваленко подарував Шульгівці художні твори

Красу і поезію сільського життя і природи особливо добре передає образотворче мистецтво. Своєю улюбленою справою – увічнювати на полотні миттєвості буття рідного села - художник Григорій Коваленко із Шульгівки Петриківської ОТГ займається і на заслуженому відпочинку. Нещодавно на свій 77-й день народження він подарував Шульгівському сільському будинку дозвілля 17 власних картин. Вони змальовують історію села, втілену в твори-спогади, та відновлюють у живописі і пісенну спадщину рідного краю, яку Григорій Данилович дарує односельчанам з народним колективом «Рідні наспіви» Сорочинського клубу.

Відкриття першої персональної виставки майстра відбулося в колі друзів, близьких та ровесників художника. Коментує подію завідувачка Шульгівського СБД Вікторія Льовкіна: - Григорій Коваленко люб'язно подарував землякам свої мальовані серцем твори, на портретах чітко видно душу людини. Серед робіт художника – спогади дитинства, фрагменти живої природи і праці селян, які можуть побачити тепер і сучасні діти. Це «Воли везуть сіно», «Плоскінь», як її мочили, вибирали, є робота, як з дідом ловили рибу. Картини дуже інформативні, по них можна розказувати історію села. До того ж є чимало зниклих пейзажів

часів до будівництва ГЕС у Кам'янському, тоді знищили первісне стрімке Дніпро з мальовничими берегами, перетворивши його на калюжу, та відвели Оріль від села. Твори мають невичерпну художню цінність, декілька людей вже впізнали себе на них. Велика вдячність Григорію Даниловичу за його творчу вдачу і натхнення, за неймовірно щирі та сповнені справжньої поезії експозицію картин. Здоров'я і наснаги майстру на майбутнє! Навзаєм Григорій Коваленко пообіцяв, що експозиція невдовзі збільшиться. Гості обмінялися спогадами з автором полотен та між собою. Відтепер у Шульгівці діє виставкова зала «АРТхолл», де кожна творча особистість має простір для самовираження, презентації своєї майстерності.

Наш кор.

Знайдено живі образи на світлинах

Черкаський художник Ігор Солодовніков знайшов на горищі унікальний архів фотографій свого діда Івана Литвина. 5000 знімків зберегли обличчя українських селян та ще живі народні традиції, які не потрапили в об'єкти офіційних радянських фотографів. Тепер можна побачити реальне повоєнне та закрите у радянських колгоспах українське село. Як насправді жили селяни, в що одягалися, як проводили будні й свята та як гарували на полях. Подібного архіву в центральній Україні ще ніколи не знаходили. Фото Литвина створюють неповторний та реалістичний образ часу в один із переломних періодів української історії кінця 1950-х – початку 1970-х років. У 2010 році художник Ігор Солодовніков та його рідні продавали дідівську хату на Черкащині. Пробираючись на горищі крізь завали мотлоху, Ігор знайшов стару дідову валізу з фотоприладдям. Два роки тому він вирішив заглянути в середину і побачив декілька масивних дисків від бабін. На них були намотані сотні метрів фотоплівок його діда Івана Литвина. Ігор почав їх оцифровувати: «Я не міг відірватися, день і ніч сканував негативи». За місяць Ігор Солодовніков оцифрував весь дідів архів. Вийшло близько 5000 фотографій. «Я побачив інший час й інше життя: покоління, традиції, звичаї, обличчя, які давно відійшли в минуле», – згадує онук. Іван Литвин народився у квітні 1924 року в селі з бунтівною та вільнолюбивою історією. Його Грушківка на Черкащині ще не так

давню була частиною Холодноярської Республіки, яка до останнього боролася проти більшовиків. Саме тут радянська влада закріпилася чи не найпізніше в Україні. Литвин добре пам'ятав Голодомор і те, що його родина втратила тоді декількох дітей. Коли одну з них – Ярину – батьки змушені були винести помирати на ганок, 10-літній Іван взявся її рятувати. Він викопував на полі залишки пшениці, перетирав зернята і приносив дівчинці. Ярина вижила і прожила 70 років. Після початку війни 18-річного Івана вже ніхто не врятував від вивезення на примусові роботи до Німеччини. Там йому вдалося втекти з декількох таборів, але наприкінці Другої світової його помістили у табір «Бухенвальд». «Ціна життя була зведена до нуля. Після того, що я бачив, не боюся навіть смерті», – казав дід онукові, а в своїх блокнотах малював купи мертвих тіл. Найбільшою пристрастю Івана було малювання. Після війни він пішов навчатися ремеслу до народного майстра Макара Мухи, який мав свою школу неподалік Грушківки. Вчитель бачив талант свого учня й настановляв вчитися далі. Іван вступив до Одеського художнього училища, але мусив повернутися до села – на навчання не вистачало грошей. Тоді Литвин вже був одруженим та мав допомагати своїй великій родині. Невдовзі у нього самого народилася дочка, а згодом – син. «Він жалкував, що не міг вільно малювати, що потрібно працювати, доглядати за господарством, забезпечувати сім'ю. Він був прекрасним сім'янином», – розповідає донька Раїса Литвин.



У Грушківці Литвин працював бібліотекарем. Крім того, у селі малював плакати, відливав для людей декоративні скульптури, робив обеліски та пам'ятники загиблим воїнам. Навіть нишком відреставрував вцілілі ікони для сільської церкви. Фотографувати Іван почав ще до війни, у школі. «У нього завжди випадали із кишень різні плівки, негативи», – пригадує бабусині розповіді Ігор Солодовніков. Наприкінці 50-х у Литвина з'явився сучасний фотоапарат «Зоркий-2» – майже повна радянська копія німецької «Лейки». «Батько – єдиний, хто мав у селі фотоапарат, вони були нерозлучні... Носив фотоапарат на такому ремінці через плече, жив з ним», – ділиться донька Раїса.

Іван Литвин почав підзаробляти фотографією. У неділю під його будинком часто стояли черги: люди приходили фотографуватися на паспорт чи день народження. Фотографія вимушено замінила Івану малювання – справу його життя, якою він весь час марив, але не міг повноцінно займатися. Литвин поетично і лірично передав живі й чесні образи простих сільських людей, життя яких залишилося на узбіччі історії. Бездонні зморшки, тьмяний погляд та медалі, які тягнуть донизу старі радянські піджаки. Відверті знімки Литвина передають справжні образи фронтників без пропагандистського «победоносного» радянського міфу.



Пишіть:
49000, м. Дніпро,
пр-кт Пушкіна 11-А, оф.66



Дзвоніть:
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити
«Фермер Придніпров'я» можна
у будь-якому поштовому відділенні
області до 25 числа щомісяця.
Передплатний індекс 60092.